Denne debat er en god lejlighed til at høre Venstrefolks bud på Det nye Europa. Fra folketingsgruppens side vil vi også godt benytte lejligheden til et par korte' meldinger.
Reformbølgen: i Østeuropa er glædelig. Sjældent har så mange millioner af undertrykte mennesker fået deres frihed i løbet af så kort tid. Opgaven er nu at få gang i økonomien. Det bliver svært efter årtiers planøkonomi og kommunisme. Men vi må gøre os klart, at uden væsentlige økonomiske forbedringer inden for en overskuelig fremtid, kan de nye spæde demokratier i Øst få svært ved at slå rigtig rod.
Vi må også arbejde for, at der bliver plads til disse nye demokratier i det europæiske samarbejde. Foreløbig har Polen, Tjekkoslovakiet, Ungarn og Jugoslavien søgt om medlemsskab af Europarådet, og på lidt længere sigt, vil de også banke på døren til EF.
Når vi i Venstres folketingsgruppe taler om et åbent EF, tænker vi naturligvis i første række på Norge og Sverige - og også her er der en glædelig udvikling på vej. Vi håber, at disse to nordiske broderlande snart finder deres naturlige plads som medlemmer i EF.
Lad mig endelig gøre et par bemærkninger om planerne om at styrke EF-samarbejdet. Regeringen har i går fremlagt et memorandum herom, som vil gøre det muligt at spille en aktiv og konstruktiv rolle under de kommende regeringskonferencer. Og realetionerne tyder jo på, at oplægget vil finde bred støtte i folketinget.
Venstre har altid været et meget EF-positivt parti, og vi knytter store forhåbninger til Det nye Europa. Det har fået nogle til at påstå, at vi vil nedlægge Danmark. Men det har intet på sig.
På det seneste er der opstået et begreb i EFdebatten, det såkaldte subsidiaritetsprincip, som vil få en central plads i de kommende forhandlinger, og som vi i folketingsgruppen interesserer os meget for. Princippet afgrænser, hvad der er EF-beslutninger, og hvad der ikke er. Hensynet til beslutningens effektivitet er afgørende. Drejer det sig f.eks. om valutaforhold eller om bekæmpelse af den grænseoverskridende forurening, kan indsatsen kun blive effektiv, hvis den besluttes på EFplan. Drejer de
sig omvendt om boligpolitikken f.eks. eller om hospitaler eller om offentligt ansatte, kan der træffes effektive beslutninger på nationalt plan - ja i mange tilfælde på lokalt plan i amter og kommuner.

Så er det ikke et EF-anliggende.
Dette fremmedord, subsidiaritetsprincippet, vil vi i Venstre godt erstatte med et dansk ord. Jeg vil foreslå nærhedsprincippet. Nærhedsprincippet bør skrives ind i EF-traktaten sammen med regler for, hvordan retstvister om beslutningskompetencen afgøres, og hvem der har bevisbyrden. Dermed angiver vi, at som udgangspunkt skal beslutningerne træffes så nært på, så tæt på borgerne som muligt. Det har vi i Venstre jo også altid hyldet med "Det nære samfund" - og det skal vi fastholde. Det er selve grundlaget for ægte folkestyre.
Vi vil hverken have centraliseret socialisme eller socialistisk centralisme. Det nye Europa skal være frit og liberalt, uden restriktioner og formynderi.